

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 25. april 2005
Kontor: 2.k.kt.
J.nr.: 2004-2200-21
Sagsbeh.: abt
Fil-navn: LKS/FT-beh./Spm15.L72.svar

Besvarelse af spørgsmål nr. 15 (L 72), som Folketingets Kommunaludvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 7. april 2005

Spørgsmål 15:

"Mener ministeren, at borgerens retssikkerhed i § 3, stk. 3, er på minimum samme niveau som ved forvaltningslovens § 29?"

Svar:

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. 14 ser jeg navnlig baggrunden for bestemmelsen i forvaltningslovens § 29 som et hensyn til, at borgeren i vidt omfang selv skal kunne bestemme, om den del af forvaltningen, der behandler borgerens ansøgningssag, må indhente oplysninger om borgerens rent private forhold, som stammer fra andre forvaltningsgrenes administration af en *anden forvaltningsopgave* end den, som ansøgningssagen vedrører.

Jeg er endvidere af den opfattelse, at forvaltningslovens § 29 i sin udformning tager udgangspunkt i, at kommunerne normalt organiserer sig, således at alle dele af en bestemt forvaltningsopgave varetages i samme del af forvaltningen. Der henvises til de bemærkninger til forvaltningslovens § 29, som er omtalt i besvarelsen af spørgsmål nr. 14.

Dette udgangspunkt bryder borgerservicecentertanken med, idet samme forvaltningsopgave netop kan være delt mellem flere dele af forvaltningen, f.eks. således at de simple ansøgningssager inden for et bestemt lovgivningsområde varetages af borgerservicecenteret, mens de mere komplicerede ansøgningssager inden for samme lovgivningsområde, varetages af den relevante fagforvaltning.

Når borgeren f.eks. anmoder borgerservicecenteret om at behandle en ansøgningssag efter sociallovgivningen, er det efter min opfattelse unødigt bureaukratisk og uflexibelt, hvis der skal indhentes et samtykke til at indhente sociale oplysninger, der af mere eller mindre tilfældige årsager ikke befinder sig i servicecenteret, men i socialforvaltningen. Dette vil borgeren efter min vurdering også i almindelighed opleve som uforståeligt.

Bestemmelsen i § 3, stk. 3, i forslaget til lov om kommunale borgerservicecentre betyder, at servicecenteret betragtes som en del af den fagforvaltning, som ellers ville have behandlet sagen. I en social ansøgningssag kan

servicecenteret derfor uden samtykke indhente følsomme oplysninger i socialforvaltningen. Det svarer med andre ord til, at socialforvaltningen selv havde behandlet sagen. Der henvises også til eksempel 1 i besvarelsen af spørgsmål nr. 7.

Bestemmelsen indebærer ikke, at borgerservicecenteret kan indhente følsomme oplysninger uden samtykke fra øvrige dele af forvaltningen, f.eks. en selvstændig kultur- og skoleforvaltning. Reglen indebærer som nævnt heller ikke, at der kan indhentes følsomme oplysninger uden samtykke fra andre myndigheder. Endelig indebærer reglen ikke nogen fravigelse af de persondataretlige krav, som stilles til samkøring i kontroløjemed. Der henvises i den forbindelse til besvarelsen af spørgsmål nr. 1.

Jeg mener på denne baggrund ikke, at reglen giver anledning til nogle retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, eller at den i øvrigt strider mod de hensyn, som ligger bag bestemmelsen i forvaltningslovens § 29.